

repült léleké, midőn napról napra tűnedezni érezé életterejét, s mégis halk hangon is ezt felelé minden sajnálkozó és könnyezőnek: „Jobban vagyok.” Igen, ő jobb létre szenderült s ma már a türkösi rom. kath. testvérek magasan fekvő temetőjében aluss: a örök álma. A latin gyógyszerteraszt a türkösi rom. kath. lelkész ur végzé; hangja a keserő honi hangja vala, sír fölötti imája menten minden felekezeti színtől, remek és minden érző szívet megható volt. Nem feledem soha. Háznál és temetőben a négyfalusi tanítói kar énekel gyászdalt, megkönyezve az eihervadt virágszálat, a ki csak most a lefojtot vig napokban díszé vala a hétfalusi mulató körnek. Egész Hétfalu intelligenciája sietett jelenléteket vigasztalni a mély fájdalomba merült kedveseket. A gyászkoecsi emelt koporsó több koszorú boríták, — ezek között egy a bácsfalusi lutheránus konfirmánsoké. Értéke megbecsülhetetlen; a peres bércékről összenordott havasi repkényből, és a mi mindennél szebb: lutheránus nép gyermekei által fona s a katolikus koporsóra szerető szívvel illeszté Jertek ide rideg felekezetiessé emberei s tanulókat egymáshoz simulást s féretenni a válaszfalakat fentartó tanokat. A gyászkoeci a két magyar iskola tanuló virágos corfala közt haladt Türkösi felé — kísérve a több százra menő bácsfalusi és türkösi néptől. Jól esett látnom a bácsfalusi lutheránus lelkész a katolikus lelkész mellett, mintha testvérek lettek volna. Bezzeg megférnek ezek mint jó szomszédok egymás mellett, egymást a nemzeti küzdelmekben vigasztalva s bátorítva, de nem üres hitszörzálhasogatásba bocsátkozva. Ily s ezekhez hasonló jelenetek azon édes reményt ébresztik szíveimben, hogy eljő az idő, midőn a magyar nemzet négy felekezete szeretetben egyesülni fog, még pedig a lelkész állomások apadásá nélkül. Miért is az a szeretetlenkedés, hisz reánk is sirhalom borul! „Elmegyünk, elmegyünk, mindnyájan elmegyünk” hangzott el a requiem necnek a katolikus, hanem a pretestáns szívekben is. És te nemzetem virága, ne félj, nem vagy egyedül; az édes anyai, testvéri, rokon szeretet anygala átölelve tartja behomósodó sírodát a távolban is és a vigasztaló hit szárnyain fensőbb tájakra kíséri el halhatatlan lelkeidet.

Tömösi.

Kuriozók a népélet babonáiból

Angyalos, 1879. március 30.

Tekintetes szerkesztő ur! Közégyünkben a templom előtti keresztút közepében folyó hó 29 re virradólag valaki egy guszalyt állított fel s arra egy csomag kenderszőst felkötve, — orsót szurt belé s az orsóba egy kenyérszabóal alakított peracet akasztott. Maig még nem akadt ember e községben, ki a jelzett kuruslást eltávolítani elég bátor lett volna. Kerüli azt mindenki, gyalog és szekérel s ennél fogva nevezett utvonalon a járás-kelés kivált fogaton annál nehezebb, mert a „kuruszlás” épen a különben sem nagyon széles utvonálnak közepén áll — Miként az elterjedett hír beszéli, azért lett ez felállítva, hogy ha bárki legközelebb azok nyul, arra fogva szállani azon betegség, mely a guszaly felállítását kinozza. — Azt is hallottam, hogy a jelen évben ezen községben magát felakasztott két egyén is éjente gyakran hazajár a temetőből s csak úgy ijesztget s kísértgetik a leg-többször virradtig szivarozva görkösítő ifúságot, e szemem szedett gyöngyeit a községnek. A „kuruszlás” névze azt jegyzem meg, hogy ha ilyesm párszázaddal előbb történt, azon nem csodálkozom, de hogy ily dolog 1879-ben és épen Angyaloson, a világ közepében megessék, az bizony nagy szellemi hátramaradást mutat. — A hazajáró lelkekre névze pedig észrevételtem az, hogy ha azok legalább 25 bot képében látogatnának hazafelé s úgy kísértgetnék a kóborló csemetéket, — ez nagyon ohajtandó volna. Épen levelemet akarám bezárni, midőn azon hírt vettem, ho. y. a templom előlthöz hasonló guruzsa [van a falu tulsó végén is felállítva. Már most nem tudom, mit fogunk tenni, mivel ott az ut annyira keskeny, hogy a guszalyos praktikát kikerülni székérel lehetetlen. Annait látok, hogy valamiképen Szegedet az árviz, Angyalost a boszorkányok műve épen annyira bekerítette. Boldog ember, ki mellékutakon kikerülheti a végső veszedelmet. Részemről azt hiszem, hogy ha tavasz nyíltával a mezőkre kijáró sertéscsorda meg nem semmisíti a felállított rémeket, örökre el vagyunk veszve, mert a mi szeméink homályosak s lelkeink sötétségbe vannak süllyedve.

Alszeji.

(Közöltük ezen levelet, mely annyira nevetésges színben tünteti fel a község előjáróságát, hogy méltán azt kérdezhettük: hát nincs-e Angyaloson az arra hivatottak közül egyetlen „bátor” ember sem, ki a népet az ily babonás hiedelmektől meg merné szabadítani? Szerk.)

Színház.

Pénteken, március 28-án színr került „Aesopus, a mese királya”, vigjáték 3 felvonásban. Irta Rákósy Jenő. Hogy a különben humortól pezsgő darab hatást nem szült, azt a játék összefüggéstelensége okozta. Egyes epizódok egészen kiemelkedtek az egésznek rovására. S ez nem is lehet másképen, midőn a mellékszereplők, a kiknek a kapcsot kellene képezni, csupán saját jóhallásukra s a sugó érteljes hangjára támaszkodnak, — de a

darab valódi miféleségéről jóformán csak az elő adást szerencze megagnak halvány fogalmat. A címszerelő Aesopus (Szakáll) beleszeret az udvari tudós, Xanthus (Miskolci) leányába: Erotába (Szabóné), a kit szülői úgy neveltek fel, hogy a samosi fejedelmek Aegusnak (Demény) fia Diodor (Bérci) mit sem tud e leányról. Aegus elrendelte volt, hogy udvarában a kitűzött határidő alatt minden fiatal ember megmósúljon — fejvesszés terhe mellett. A fiatal Diodor megtudja, hogy atyja tudósának leánya van s ez elég inger arra, hogy látatlanul beleszeressen a leányba. Aesopusnak akad Diodoron kívül még három versenytársa: Onosus, Alkias és Dorsus fiatal emberekben, a kik eljönnek Erotá kezét megnyerni. Aesopus, hogy tervét kivihesse, őt leányból csinál Erotát s ezzel a bonyodalom eléggé összekuszálódván, — szerző ügyesen fejté le a csomót, mely azonban sokban hasonlít a „Krakkói barátok” kifejtéséhez. A mi ott a barát: az itt Erotá. Aesopusnak hivatása az alkotás megtestesítése, s Szakáll alkotott nemcsak mint színész, hanem mint rendező is; ez kitűnt minden mozdulatánál. Nem az ő hibája, hogy azok a szegény schlaefrockok, a melyek „Iskarióth” fondorkodásai alul szerencsésen kiszabadultak, azután a „Vízözönből” megmenekültek, most „görög jelmez”-nek” lettek előlétve. Aradiné asszony Trundusia szerepében kitűnő karriatúráját nyújtja a „sapphoi költőnek” nem egyet mutatva be a mai „tudós nők” jellemző vonásaiból is, különösen a mi a házassági hajlamokait illeti. A Pontifárné féle jelenetben a község lelkes tapsokban nyilvánítá tetszését. S z a b ó n é asszony szokott kedvessé ével tünt ki; Bérciné asszony Sardanapállal keltett derűtségét. Közudomás szerint a kecskeször nem tartozik a keresettebb és így drágább cikkeik közé s így Xanthus tudós helyesen cselekszik, ha jövőre kissé tömöttebb ösz-parókáról gondoskodik, hogy a fehér legyen a tulnyomó és ne a saját fekete haja. Hogy azonban a kecske mégis kellően képviselve legyen, arról gondoskodott Deák P. ur, vivőn ő véghez olyan mekegést, hogy beilltet volna a nyáját vezető cáphoz.

Szombaton, március 29-én a „Két árva” című 4 felvonásos színmű adatott. Maga a darab a franci: sensations cronique scandaleuse-ök ügyes kompozíciója, sok költészettel, az élet apróbb és nagyobb tarkaságaival telve. Hatásos színmű, mely külföldösen nagyobb színpadokon, teljesebb készlettel szerencsés darabnak mondható. Leszámítva itt-ott egy vidéki társulattal s hozzá egy ilyen rendezetlen, szerelvények hiányában sinló színpaddal járó leszámítandókat, egyike volt az itt előadottak közül a legsikerültebbeknek. Kiemeljük különösen a nőket. Bérciné (Louise) a vak szenvedő leányt igen szépen személyesítette, míg Szabóné (Henriette) szintén tiszta érzéssel játszott; mindkettőnek pár igen megható jelenetét a község megtapsolta. Nyékiné (Koldusnő) az ő utánozhatatlan dialektusával ez uttal érdemel először megemlítést. Aradiné (Diana grófnő) mély érzéssel, sok utánjárásal játszott; ma tartásában sok nemesség mutatkozott; a község őt is megtapsolta és kihívta. A férfiak közül Szakáll (Jaques) — ki, közbe legyen mondva, jutalomjátékára nagyobb szerepet is választhatott volna ma azán — ezuttal is kitűnt. Megemléstésre méltó volt Szabó, Siménfalvi, Bérci és Demény. Deák P. (Larflour komornok) most bebizonyította, hogy ő minden egyéb csak nem színész. Annnyit szeslekedett, olyan behugygya fickó volt, mint egy borbélyműhelyből elszalasztott individuum A község türelmet vesztett Deák uram izetlenkedése alatt, sokat mozgolódott s úgy érezte magát, mintha légvonat lett volna a teremben. Az igazgató gusztyusának pedig gratulálunk, a ki ettől a „tehetségtől” még a pénzt sem sajnálja.

Meghívás.

A háziipart és ipari oktatást fejlesztő egyesület március hó 25-én tartott választmányi ülésében idén április hó 7-én d. e. 10 órakor a megye házában háziipar egyleti nagygyűlés tartása határozott el, melynek tárgyai:

- 1) Titkári jelentés.
- 2) A szövészeti tanműhelyről jelentés.
- 3) Pénztár állásáról
- 4) Elnök választás.
- 5) A kézi-vásárhelyi műfaragó iskola további fenntartásáról intézkedés.
- 6) Az alapszabály 17-ik szakasza értelmében általános tisztújítás.
- 7) És végül az április hó 6-án tartandó választmányi ülésből teendő indítványok tárgyalása.

Ezen nagygyűlésre az egyesület t. c. tagjait tisztelettel meghívjuk.

Sepsi Sztgyörgyön, 1879. március hó 25-én.

Potsa József,
h. i. egyt. elnök.

Tarcali Endre,
e. titkár.

KÜLÖNFÉLÉK

— Figyelmező ajánljuk a n. é. közönségnek az ipar egylet által rendezett kiállítást, mely e hó 6, 7, és 8-ikán fog megtartani Sepsi-Szentgyörgyön, a székház nagytermében a tárgyak e hónap 10-én a székesfehérvári országos kiállításra küldetnek. A kiállítás a látogatók számára díjtalan. Miután meggyénk részéről is igen ohajtandó volna, hogy az országos kiállítás ipara, ipari cikkei minél szeb-

ben legyenek képviselve, felhívjuk a t. közönséget szívesskedjenek minél nagyobb számban beküldeni kiállításra szánt cikkeiket.

— Színházi játékről. Csütörtökön április 3-án adatik „Nagyapó és a vigkedvű mendikáns” eredeti énekes népszínmű (Quodlibet dalokkal és táncal) 3 felvonásban. Irta Szigligéti. — Pénteken nem lesz előadás. — Szombaton 5-én Bérciné jutalomjátékául „A szegedi menyecske”, Lukács Sándor énekes népszínműve adatik 3 felvonásban. — Vasárnap április 6-án közkívánatra műsorszor adják a „Piros bugyellárist”. Ez utolsóelőtti előadás lesz.

— Nagy Olívia kisasszony, ismert gyermekkertészőnő a napok n nyitja meg iskoláját a Székely Gergely ur házában a kórház szomszédságában. — A tehetséges és művelt tanítónő ajánljuk mindazon szülők figyelmébe, kik kidejeiket tanításban akarják részesíteni.

— A nagy-borosnyói ev. ref. lelkészi állomásra folyamodványukat március 30-ikáig következők adták be: Molnár Albert, Rácz Albert, Bede János, Benkő Gyula, Nagy Károly, Miklósi József, Bedő Ferenc, Simon Endre, Zajzon Farkas, Jakab Albert, Puskás Lajos.

— A roncsoló toroklob, a terjedésének megállítására céljából elrendelt hatósági intézkedések daczára, még mindig az ország több részében uralg. A belügyminiszter e sajnós körülmény főokát abban látja, hogy a megbetegülések azonnal való bejelentését elmulasztják s ennek folytán az annyira nélkülözhetetlen elkülönítés nem foganatosítható s számos esetben a gyógykezelést is, mely e betegség kezdetén még sikeres lehetett volna, mellőzi. — A belügyminiszter emiatt fogva elrendelte, hogy mindenütt, hol a roncsoló toroklob járványosan felmerült, vagy ezental felmerül, utczai biztonos állíttassanak fel, kiknek feladata leend a részükre kijelölt területen mindennap házról-házra járnai s meggyőződni arról, van-e ott beteg s ha beteg találnak, azt a hatóságnak rögtön bejelenteni. A hatóságnak azután kötelességében áll azonnal szakértővel megállapítani, vajjon a beteg nem roncsoló toroklobban fekszik-e s igenlő esetben a beteg elkülönítésre s gondos ápolásra iránt haladéktalanul intézkedni.

— A meényletek hazájából. Charkowban egy ablakból rálátók a kerületi törvényszék elnökeére Leicht tábornokra, ki a socialis tüntetés elleni vizsgálatot vezette. Szentpéterváron pedig a művészegele:ből haza felé ballagó Dostojewsky ismert orosz író ellen követtek el merényletet, melynek semmi komolyabb következménye nem lett. Uyanis a merényletűző mielőtt lött volna, „Halj meg kutyai!” szavakkal tette figyelmessé Dostojewskyt, ki rögtön a támadóra rohant, megragadta s mindaddig el nem bocsátotta, míg az előjövő rendőröknek át nem adhatta.

— Góla olasz ezredes, bulgáriai határigazgató bizottság tagja eltűnésének tika, mint a „Liberté” írja, végre fel van derítve. Holttestét összekötött kezekkel és lábakkal, Macsin mellett kifogták a Dunából. Kitént, hogy a szerencsétlen ezredes, ki tudvalegón több ezer franknyi uti költséget vitt magával, (s aranyait Dukurestből elindultakor látni is lehetett) vagy mindjárt a Dunán átkelésekor vagy közvetlenül azután esett rablógyilkosság áldozatául. Nehány gyanus egyént el is tartóztattak már.

— Szegedről. A „Szegedi Híradó”-ban olvasuk: Az Hovay-féle szélmalom összedölése alkalmával 22 menekült lett eltemetve a romok alá. A katasztrófa beálltával ezekből, habár sebesűve is, megmenekült 5. A benmaradt 17 halott közül múlt szerdán, a romhalmoz sokasága miatt nagy nehézen bírtak 8 személyt kivenni a vízből. Hivatalos értesítések alapján írhatjuk, hogy a városból, éjnek éjadán, a víz betérése alkalmával elfutott s jelenleg Kikindán tartozkodó szegedi asszonyok csesz-mös gyermekei közt igen sűrű a haláleset. A kisdédek — majdnem kivétel nélkül — e hétközben pusztulnak el. Jelen voltunk, midőn az anyák egatvőre jajveszékéssel, karjaikon a kisdédekkel, félőrülten futottak Uj-szeged irányába, midőn a víz már sarkukban volt. Ily állapotban táplálékot adni a gyermekeknek! Gróf Károlyi Sándor, 400 személy számára népkönyvát épített saját költségén a város valamely magasabb fekvésű pontján. Gróf Csekönics pedig Szegreghen és más közel levő községekben több száz menekült számára főzet eledelet naponként.

— A Szeged és Szatmár között a tiszaí árviz katasztrófa által beállott forgalmi akadály tartamára, a m. kir. vasuti és hajózási felügyelőség engedélyével, a 7. és 8. személyvonatok Budapest és Cegléd között április hó 1-től kezdve meg fognak szünetelni. A Budapest-ceglédi szatmári vonalra is személyforgalma ez által csak azon módosítást szenved, hogy az illető utasok a Budapestről reggel 7 óra 25 perczkor induló 13. sz. vonatot Ceglédiek használják, és a Ceglédről Szatmárgy terjedő 40. számokra a 7. sz. vonattal, mely a 13. sz. vonat érkezését Ceglédn okvetlenül bevárja, tovább szállíttatnak. A 8. számú vonattal Szatmár felől jövő utasok a Ceglédről esteli 6 óra 10 perczkor Budapestre induló 14. számú vonattal csatlakozást találhatnak.

— Miért kellett Szegednek elpusztulnia? E kérdésre kettenlelesen felel meg a bajor szent lap a „Baerische Vaterland”. Erkölcstisztség tekintetében rossz híre van Magyarországnak; hír szerint